

MEGBÍZHATÓ INFORMÁCIÓ

AZ ELEMI RÉSZECSKÉKTŐL AZ EMBERI GONDOLKODÁSIG

Dr. Magai István
www.magai.eu

2025. január

1. ELŐSZÓ

Információs társadalomban élünk, szoktuk mondani, de egyre gyakrabban szembesülünk azzal a ténnyel, hogy a minket érő információk többsége megbízhatatlan. Ennek oka lehet a hibás hozzáállásunk, tévedésünk, de a véletlen, vagy szándékos félrevezetés, megtévesztés sem ritka.

A biológiai létünk azért lehetséges, mert a DNS alapú örökítő rendszerünkben megbízható folyamatok játszódnak le, és az esetleges hibás elemeket, hibás információt, a szervezet többnyire sikeresen kiszűri. A sejtjeinkre, szerveinkre is a stabilitás, a szervezett működés a jellemző. Amelyik ettől eltér, az legtöbbször károsodik, vagy elpusztul. Az agyi neurális hálózatunkra alapult gondolkodásunk, az érzelmi és lelki életünk, ezzel szemben, gyakran saját rendszere ellen fordulva termel és használ megbízhatatlan, vagy destruktív információt.

Bonyolítja a helyzetet, hogy egyesek életvitelszerűen láznak a megbízhatóval, a kiszámíthatóval szemben, mert zavarja a világképüket, vagy a vágyaik teljesülését.

A médiafogyasztási szokásaink kedveznek annak a gyakorlatnak, amikor egyesek azt ígérik, ajánlják, mondogatják, harsogják, amit a hallgatóságuk hallani szeretne. Nem baj, ha nincs alapja, vagy egyenesen hazugság, csak eladható legyen!

A pillanatnyi érzelmi elfogadásért folyik a gátlástalan információs háború. Az így lopott bizalom birtokában kényelmesen lehet manipulálni a célközönséget, akivel egy sajátos érzelmi kötelék is kialakul.

A rajongás és a gyűlölet is képes magához vonzani és rabságban tartani embereket, tömegeket. Sokszor az sem látszik, honnét erednek a megtévesztések, a megbízhatatlan információk. Hogyan kerülhetünk ebbe a csapdába, és hogyan lehet kiszabadulni belőle?

Jobb esetben, az információközlés és annak feldolgozása, vagyis a gondolkodás, szervesen kapcsolódik az érzelmi, lelki és vegetatív létünkhöz. A döntéseink nagy részét érzelmi alapon hozzuk meg, de gondolkodni fogalmakban szoktunk, amelynek része a nyelvi információközlés.

A fizikai valóság mellett képesek vagyunk virtuális világot építeni magunk köré. Régen mesék, mondák, vallások, népszokások, kulturális hagyományok vitték a prímet. Napjainkban ezek háttérbe szorulnak, mert a virtuális világunk információáradata mindent visz. A csendes szó nem érthető a hangzavarban. Már nem az a kérdés, hogy ez jó-e vagy sem, hanem az, hogy van-e lehetőségünk megbízható információhoz jutni, és arra alapozni az életünket, a cselekvéseinket és a jövőnket.

Információn általában a verbális és képi közléseket, elvi tartalmakat, értékkel bíró adatokat, rendszerekről készült leírásokat, matematikai formulákat és a szellemi terméket értjük, de itt most nem elégedhetünk meg ezekkel az értelmezésekkel.

Az *információ* kifejezésben a *formáció* tag arra utal, hogy a háttérben van olyan hordozó, aminek a formálása nem véletlenszerű, hanem valamilyen rendet, rendező elvet, vagy hatást hordoz és közvetít az elkövetkezők, a jelen és a jövő számára.

A túl sok információ gyakran hátráltatja a lényeges tartalom kiszűrését, ezért egy döntési helyzetben célszerű, ha csak egy jelentősebb erővonalat, jobban mondva, információvonalat választunk ki annak érdekében, hogy az ismereteinket felfűzzük rá. Ha létezik legalább egy ilyen megbízható információvonal, akkor az önmagában is értelmezhető, megbízható, belső ellentmondásoktól mentes, vagyis konzisztens kell, hogy legyen.

Olyan információterjedési útvonalat keresünk tehát, amely a teremtett világunk kezdetétől az anyagi jellemzőkön keresztül az élet jelenségein át a tudatos és lelki életünkig nyomon követhető. Nem igényel vég nélküli bölcselkedést, vitatkozást, sem misztikus elmélkedést, vagy kifinomult szakmai ismereteket.

Egyszerű, mint a faék. Ma és holnap is egyformán megállja a helyét, nem hamisítható.

Jelen írásunk nem kíván versenyezni az életünkkel kapcsolatban felhalmozott bölcsességekkel, tudással, tapasztalattal, kapcsolati rendszerekkel. Csupán egy fordulóra kívánunk rámutatni, amely megérdemli a kitüntetett figyelmünket.

(Egyes fizikai jelenségek részletes ismertetését azok számára adjuk közre, akik azt igénylik. Akinek idegenül hangzik nyugodtan átugorhatja a 2. fejezetet, vagy később visszatérhet. A többes szám első személyt azok iránti tiszteletből használjuk, akik múltbeli tevékenységükkel, tudásukkal hozzájárultak jelen írás megszületéséhez.)

2. INFORMÁCIÓVONALAK

Erővonalakat akkor használunk, amikor erőtereket, erőhatásokat akarunk szemléltetni. A fizikai, műszaki tudományokban ugyanúgy alkalmazzuk, mint a társadalmi erőterek elemzésekor. Segít megérteni, hogy minek mi az előzménye, a következménye, vagyis mi hajtja előre a folyamatokat. **Az információ általában a múltat, a megtörtént eseményeket kapcsolja a jelenhez.**

Az információvonalakkal, vagy információterjedési útvonalakkal a megörökült és átadott információt tudjuk szemléltetni. **Abból a köztudott tényből indulunk ki, hogy az ismert anyagi világunk ütköző, keringő, gyorsuló, lassuló elemi részecskékből, atomokból, molekulákból, testekből, égitestekből épülve mozog, változik, (in-)formálódik.**

Az ismétlődő mozgásokat és változásokat **kvantálásnak**¹ nevezzük, amikor az egyes alkotó elemek egy minimális és egy maximális érték között váltakozva hatnak. Egy asztalra ejtett pingponglabda is kvantál, amíg pattog, vagy egy bolygó is kvantál, amikor periodikusan kering a csillaga körül. Az egyes kvantálások a többitől jellemzően függetlenül történnek, de az egyes kvantálások környezetre gyakorolt hatása kombinálódik. A kvantálások nem úgy adódnak össze, mint az almák a kosárban, mert nem egy időpontban, és nem azonos helyen jönnek létre, mégis hatást gyakorolhatnak egymásra az információátadás és a kinetikus energia átadás útján.

Ezzel szemben, a kontinuummechanikának nevezett népszerű fizikai rendszer az alkotóelemek kvantáló mozgásából eredő egymásra hatását nem tudja leírni. Az alkotó elemeket leltárba veszi, mint a kosár almát szoktuk. Az esetleges átalakulások során úgy tekint a részelemekre, mint egyenértékű részek véletlenszerűen elhelyezkedő halmazára, közegére, mintha mindegyik elemmel ugyanott, ugyanakkor, ugyanaz történe.

A térkitöltő közegnek nyomást, hőmérsékletet, sűrűséget, fajhőt tulajdonít. A részek meg csak *ön-álló* statisztikai elemek. Az információ meg csak széljegyzet a mérési jegyzőkönyvön. Ha a valóság összefüggéseit nem értjük, de a jelenségeit tapasztaljuk, akkor jöhet az adatgyűjtés, a hipotézisépítés és a matematikai modell.

A kontinuummechanika a mérhető fizikai hatásokat, jelenségeket, tapasztalati tényezők segítségével, közelítőleg számolja anélkül, hogy a tényleges összefüggéseket feltárná. Mintha egy pillanatfelvételt látnánk, ami nem jeleníti meg a változási folyamatot. Az elvi alapokról 200 éve folyik a vita, ami azt bizonyítja, hogy valamilyen alapvető, vagy ügödöntő információ még hiányzik a diskurzusból.

Ezzel szemben, a molekulák és atomok ütközései, vagyis azok kvantálásai olyan információt hordoznak, amellyel érdemes foglalkozni. Például, két nitrogén molekula a 20 °C-os környezeti levegőben, a Föld felszíne közelében, átlagosan közel 500 m/s sebességgel mozogva rugalmasan ütközik, majd visszapattanva újra ütközik más molekulákkal. Az ütközések között megtett átlagos szabad úthossz $6 \cdot 10^{-8}$ m. Ezek alapján az átlagos molekula másodpercenként $500 / (6 \cdot 10^{-8}) = 8,3 \cdot 10^9$ számú ütközésben vesz részt, amit leegyszerűsítve hőmozgásnak is neveznek^{2,3}.

A valóságban a részelemek, vagyis az atomok és molekulák nem fagyaszthatók be egy pillanatfelvételbe, mert a környezetükhöz képest mozgási energiával haladnak, eltérő helyen és időpontokban ütköznek egymással, amely kölcsönhatások csak változási folyamattal ábrázolhatók.

1 [https://hu.wikipedia.org/wiki/Kvant%C3%A1l%C3%A1s_\(fizika\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/Kvant%C3%A1l%C3%A1s_(fizika))

2 Mean Free Path, Molecular Collisions, Hyperphysics.phy-astr.gsu.edu. Retrieved 2011-11-08.

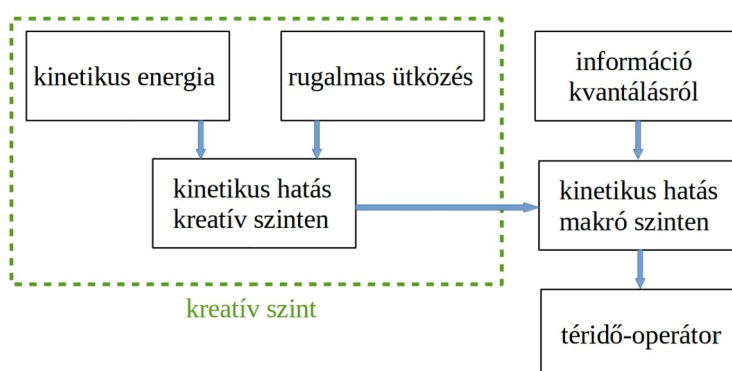
3 Bohátka S. és Langer G. (2012) Vákuumtechnika, atomki.hu A-M1 1-2-3.pdf 15.p

Az adott anyagi formációban nem akármelyik molekulával ütközik egy adott molekula, hanem azzal, amelyik az útjába esik. Melyik esik az útjába? Ezt a megelőző ütközések határozzák meg. Ez sem véletlen, mert annak is volt egzakt előzménye – és így tovább a kezdetig. Mivel az ütközések nem egy időpontban következnek be, ezért az ütközések gyakorisága, és a gyakoriság változása is meghatározója a környezet felé mérhető eredő hatásnak.

Ha meg akarjuk érteni, hogy az ütközések gyakorisága információ, és annak változása milyen hatást örökít át, érdemes elolvasni a pingponglabda pattogtatós kísérletünk részletes ismertetését.^{4 5}

Ebben nem teszünk egyebet, mint az anyag- és energiamegmaradási tételeket következetesen alkalmazzuk a kvantáló mozgásokból álló rendszerekre, vagyis a való életre.

Kvantálási alapesetben a kinetikus energiával mozgó molekula rugalmasan ütközik a környezetének. (lásd 1. ábra) Ez a folyamat olyan kinetikus hatást hoz létre, amely a pontmechanika eszközeivel (például, Newton törvényei) konzisztensen leírható, számolható az adott helyzetben, amit **kreatív szintnek** nevezünk. A kreatív szinten még nem tudhatjuk, hogy a hatás makró szinten milyen lesz. (Makrón az atomok sokaságát magába foglaló méretet értjük.) A megelőző és az aktuális ütközések viszonyát és körülményeit az **információ a kvantálásról** hordozza. A makró szintű kinetikus hatás, amely a környezetet éri, már csak a kvantálási információ figyelembevételével értelmezhető, mivel a kvantálás jellemző információi is közvetlenül befolyásolják a környezet felé kifejtett makró szintű hatást.

1. ábra: Ütközési folyamat

A kvantálási információba tartozik az ütközések gyakorisága, a gyakoriság változása, és az ütközési folyamat hossza a szabad mozgáshoz képest.

Ha egy adott légtérben mozgó és ütköző (kvantáló) molekulák átlagos mozgási energiáját nem változtatjuk, de a molekulák közötti átlagos szabad ütközési távolság csökken, akkor ez a kvantálási információ változás, ami nem hordoz közvetlen kinetikus energia változást, makró szinten mégis nyomásváltozást okoz. Ez nem más, mint a környezet felé megjelenő potenciális energia változása.

A környezet felé megjelent többlet energia nem a semmiből keletkezett, hanem a kvantálás megváltozásának következménye, amelyet a kvantálási információ hordoz.

Van, aki rejtett energia (pl. hő) elnyeléséről, és kibocsátásáról beszél, de tudjuk, hogy hőhordozó kalorikum nem létezik, és az entrópia változása sem vezethető le konzisztensen a kinetikus energia kvantáló változásaiból.

Ugyanolyan tömeggel és mozgási energiával pattogó molekula annál nagyobb nyomást fejt ki egy nyomásmérő felületére, minél gyakrabban történik ütközés. A molekuláris szintű kinetikus energia

4 https://www.magaimotor.magai.eu/media/pdf/terido_operatorok_2024_magai.pdf 5.p.

5 https://www.academia.edu/125164233/SPACETIME_OPERATOR_Creative_Physics_7

környezetre gyakorolt hatását a kvantálási információ változása megváltoztatja. A makró szinten nyert konzisztens hatásfüggvényt téridő-operátornak nevezzük.

A környezeti, makró szintű energiamérleg szerves része a kvantálási információ. A kvantáló elemeket tartalmazó rendszerekben nem beszélhetünk független anyagról, energiáról, információról.

A kvantálási információt nem bit, papírfecni, vagy memória hordozza, hanem maga az anyag tartalmazza és örökíti át egy folyamat során, diszkrét eseményről-eseményre.

Erre az alapvető információvonalra a teljes ismert világunk felfűzhető, mert nincs olyan létező anyag, energia, struktúra, élőlény, szellemi és lelki folyamat, amely független lenne tőle.

Minden, ami pattog, ütközik, kering, sugárzik, vonz és taszít, lát, hall, érez, vagyis a teljes ismert világegyetem, tartalmazza, kombinálja és továbbítja a kvantálási információt. A Planck-féle elektromágneses sugárzás léte is az egyetemesen jelenlévő kvantálás bizonyítéka, amelybe az elektromágneses tér periodikus változása és a tömeggel rendelkező részegységek ismétlődő mozgása egyaránt beletartozik. Olyan szubatomi, elemi részecskéről sem tudunk, amely nem kvantálna, vagy ütközne.

A kvantálási információ a kvantummechanika jelenségeit és elemeit szervesen, konzisztensen kapcsolja a makró világhoz, amihez sem matematikai transzformációkra, sem sejtésekre, vagy misztikus trükkökre^{6 7 8} sincs szükség. Álláspontunk szerint a titokzatosnak tartott kvantum összefonódások^{9 10 11} mögött is a kvantálási információ konzisztens jelenléte áll.

A részecskék, atomok, molekulák előzőleg is ütköztek, és remélhetőleg később is fognak, ezért hordoznak információt a környezetükről, és továbbítanak is hatványozódó módon terjedő információt a környezetük felé.

Az ütközések révén továbbított hatás és információ terjedési üteme (sebessége) megegyezik a részecskék, molekulák mozgási energiájának átadása (ütközése) ütemével (sebességével). Ha csak a környezeti levegőre gondolunk, akkor a 3. oldalon kiszámoltak szerint, egy nitrogén, vagy oxigén molekula átlagosan $8,3 \cdot 10^9$ ütközésben vesz részt 1 másodperc alatt. Egy köbméter 20°C -os környezeti levegőben lévő $2,45 \cdot 10^{25}$ molekula között, egy másodperc alatt közel $1 \cdot 10^{35}$ ütközés valósul meg, ha két molekula produkál egymással egy ütközést. (Az 1 után 35 nulla következik.)

Tegyük fel, hogy egy tartályba bezártunk egy köbméter környezeti levegőt. Ebben minden molekula szabadon mozog, vagy éppen ütközik. Az ütközéshez tartozik egy mozgási energia átadás/átvétel, és tartozik egy információ kombinálódás is, ahogy az *1. ábrán* mutattuk.

Ezek az ütközések kombinálódva, együtt hatnak a környezetükre és a példánkban a tartály falára. Átlagosan 10 N erővel nyomják a falat négyzetcentiméterenként, ami a molekuláris ütközésekből származik, szoktuk mondani anélkül, hogy a molekulák kinetikus (mozgási) energiájának potenciális (nyomás) energiává való átalakulását konzisztensen le tudnánk vezetni. Véletlenszerű molekuláris hőmozgásról és átlagos erőhatásról szólnak a számítások, de ezek nem materiális mennyiségek. Az időnként, a kvantálási információ által leírt módon, fálnak ütköző molekulák nem

6 <https://fizipedia.bme.hu/index.php/Kvantummechanika>

7 https://scholar.harvard.edu/files/david-morin/files/waves_quantum.pdf

8 https://en.wikipedia.org/wiki/Erwin_Schr%C3%B6dinger

9 <https://hu.wikipedia.org/wiki/Kvantum-%C3%B6sszefon%C3%B3d%C3%A1s>

10 https://hu.wikipedia.org/wiki/Koppenh%C3%A1gai_interpret%C3%A1ci%C3%B3

11 https://en.wikipedia.org/wiki/Copenhagen_interpretation

egyenértékűek egy mérési pillanatra koncentrált, időben és térben átlagolt erőhatással. Az esetleges számszerű egyezést használjuk a modelljeinkben, de az energiamegmaradási tételt csak utólag és empirikus adatokkal megtámogatva, statisztikusan tudjuk számolni a hagyományos fizikai modellekben.

A gáznyomás, hőmérséklet, sűrűség, fajhő közül egyik sem hordoz elsődleges információt. Fiktív számértékek, mennyiségek, amik többé-kevésbé közelítik a valóságban mérhető mennyiségeket. Nem tudjuk általuk megmondani, hogy a konkrét pillanatfelvételhez miként jutottunk el, ezért a megelőző eseményekhez csak virtuálisan köthetőek. Ezt az ellentmondást a *véletlen* fogalmával takarjuk le, ami nem jelent mást, mint azt, hogy „nem tudjuk miért most és miért ott”.

Vannak tudósok, akik az anyagi rendszerünkbe bevezetik az információt, mint létező jellemzőt, de eddig nem tudták az anyag-energia rendszerhez szervesen kapcsolni^{12 13}. A rendezetlenség és az entrópia fogalmak által hordozott információ sem kapcsolódik a tényleges kvantáló elemek formálódási folyamatához.

Mi az, amit a logikai képességünkben bízva, arra alapozva, mégis megbízhatóan tudhatunk?

A kvantálási információ valahogyan, valamikor – kezdetben – bekerült az anyagi rendszerbe, és megörököltük. Az anyag és az energia valahogyan viszonyul a környezetéhez, amely kifelé irányuló hatást az anyag és energia jelenléte nem határozza meg teljes mértékben (determinisztikusan). Az információ nem fogható meg, de a hordozói igen. **Az információ átadás egy kvantáló elemeket tartalmazó folyamat, amely megállíthatatlanul terjed, amíg csak anyag létezik.**

Az anyag és/vagy energia jelenlétéhez társult információ nem csak egymáshoz, hanem folyamattá is kapcsolja az egyedi jelenségeket, vagy eseményeket. **Az információ az anyagtól és az energiától elkülönülve hat, de az eredmény már elválaszthatatlanul örökíti át az anyagot, energiát és információt** egy következő esemény leendő kiinduló pontjaként, ahol a hordozott információ és a környezetből kapott információ kombinálódása hatására jön létre az újabb eredmény, amely a folyamat részeként újabb hatást gyakorol a környezetre, és viszi tovább a kombinálódott információt is.

Nem külön az energia öröklődik energiává, és nem az információ öröklődik információvá, hanem a kapott/felvett információ hatására az anyag-energia-információ rendszer formálódik. Ennél jobb eseményrögzítő berendezést elképzelni sem lehet. Nem téved, nem felejt, az eredmény a megbízható információ.

Olyan gondolkodó személlyel, rendszerrel, érzelmi megnyilvánulással sem találkozhatunk, akire, vagy amire ne lenne érvényes a kvantálási információ által meghatározott információterjedési hatásvonal. Ebből nem maradhatunk ki!

Az összes emberi megnyilvánulásunkra is hatással lehet, és azok is vissza tudnak hatni az anyagi formálódásra az információk kombinálódása révén.

Ezen a ponton hátra is dőlhetnénk, mert találtunk egy megbízható információt, a kvantálását, amely valós formálódás eredménye, nem hamisítható, nem szűnik meg, amíg anyag létezik.

A kvantálási információ bevezetése számos problémát megoldhat, de olyan kérdéseket is felvet, amely megijeszthet egyeseket. Ezért nem fejezhetjük itt be. Szólnunk kell az alkalmazásokról is.

12 https://www.google.hu/books/edition/In_the_Beginning_Was_Information/nHuR3_9V03IC?hl=hu&gbpv=1&dq=inauthor:%22Werner+Gitt%22&printsec=frontcover

13 https://www.academia.edu/6147414/Entropy_a_guide_for_the_perplexed?email_work_card=view-paper

3. SÚLYOS ÖRÖKSÉG

Megörököltük a kvantálási információt amely átszövi az életünket a legkisebb molekulánktól a legrejtettebb gondolatunkig terjedően. Ezek szerint nem szabadulhatunk a múltunktól, annak utolsó molekulájától, vagy az ahhoz köthető információtól sem? Úgy tűnik, hogy a gyökereinkből kinőtt szár, vagyis a *szár-mazásunk*, utólag nem változtatható meg a vágyaink szerint. Ez gondot okoz?

Mi a helyzet a jövőnkkel? Talán az is kötött pályán mozog az információs vonalak mentén? Van szabad akaratumk? A gondolatainknak, tetteinknek mik a következményei?

Az emberiség jelentős része önmagát sem tartja megbízhatónak és nem is kíván az lenni. Az információ is csak hajlítható eszköz a számukra, nem rendező elv, és nem energia forrás.

Mi történik, ha a múltat átfestjük, letagadjuk? Mi történik, ha elfelejtünk valamit? Ha meghalunk, akkor hova lesz az egyébként meg nem semmisülő információs részünk?

A kvantálási információ csak egy része az ismeretünknek. A bennünket érő információ áradat milyen viszonyban van a kvantálási információval? Mi van, ha valamilyen más ismeret, vagy elmélet ellent mond neki?

Mi következik abból, ha tényleg létezik megbízható információ, amely folyamattá fűzi az életünket?

Miért létezhethet annyira különböző, egymásnak annyira ellentmondó gondolata az egyes embereknek? Mintha nem is ugyanabból az anyag-energia-információ rendszerből származnánk! Milyen információ-kombinálódási folyamat okozhat ekkora különbséget?

Ha a kvantálási információ nem hazugság, akkor mi miért tudjuk kerülni az igazságot, vagy hazudni, valótlant valósnak állítani, egymásnak ellent mondani?

Ha az anyagi világunk csak a hozott információból dolgozik, akkor egyes kombinálódási, döntési pontoknál valaki kívülről belepiszkálva eltérítheti? Hogyan mondhat ellent az emberi elme terméke az élet természetes, konstruktív folyamatának? Ha az elme is a természeti folyamat egyenes következménye, akkor ez önellentmondás, hibás működés lenne?

A sorsunkról általában a múlt, a jelen és a jövő eseményein keresztül gondolkodunk, de az egyes események sorozatát nem tudjuk folyamattá kapcsolni az összekötő információ hiányában, ezért „ügyes” megoldásokat hívunk segítségül: Az információs vonal hiányának pótlására kedvünk szerint használhatjuk a *véletlen, a szerencse, a fejlődés, a kiválasztódás, a sejtés és a misztika fogalmait, eszközeit*.

Ha a múltunk ismerete gyenge lábakon áll, akkor a jelen helyzetünk és a jövőnk lehetőségei sem alapozhatók megbízható információkra. **A megbízható információk ugyanis attól megbízhatók, hogy a valós folyamatok során átadódva jutnak el a jelenig.** Nem most bütyköljük kedvünk szerint, vagy hisszük el másoknak, hanem megtörtént események során alakul ki. Bárki, bárhonnét nézi, megáll.

A megtörtént eseményekből épülő, az információval kombinálódott folyamat nem semmisíthető meg, nem fordítható vissza. Nincs visszaugrással megváltoztatható múlt. Az időutazás izgalmas kalandnak tűnhet, de a világegyetem ismert anyagi rendszere erre nem alkalmas az anyag-energia-információ alapú folyamata miatt.

A múlton nem tudunk változtatni, de mit kezdünk a jövővel?

4. MESTERSÉGES INTELLIGENCIA KÖZBESZÓLT

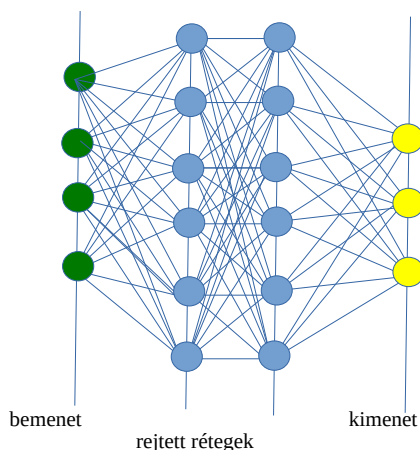
Az emberi agy 80~1000 milliárdra becsült számú neuron (idegsejt) hálózatából áll. A neuronok közötti kapcsolódások száma ennek a sokszorososa. A gondolkodásunk az agyi neurális hálózatunk működésén alapul.

A tanulási folyamatunk már jóval a születés előtt elkezdődik, és egész életünkön át tart. A tanulás az első pár évben a biztonságot elősegítő készségek fejlesztésére összpontosul, amikor a valós információk közléséhez őszinte, igaz megnyilvánulások társulnak. A nevelés természetes célja az életképesség elérése, és az éltető, biztonságos kapcsolatok kiépítése. Később aztán csak kapkodhatjuk a fejünket, hogy mivé lettek a „*jól nevelt*” gyerekeink...

Az idegsejtjeink az egymáshoz történő kapcsolódásokon keresztül dolgoznak fel, és továbbítanak ingerületeket, információkat, amelynek csak kis hányada tudatosul a gondolkodásunk számára. Az agyunk neurális hálózata öntanuló módban dolgozik, amit környezeti hatások is módosítanak.

Ennek a hihetetlenül összetett hálózatunknak az egyszerűsített másolata a mesterséges neurális hálózat¹⁴ (angolul: ANN, más néven: mesterséges intelligencia, MI) Ez öntanuló képességekkel rendelkezik a programozó által meghatározott paraméterek szerint. Lehet vele tenni sok mindent, ami tőlünk, emberektől is kitelik, csak a mesterséges intelligencia nálunk sokkal gyorsabb és hatékonyabb tud lenni.

Az MI-vel lehet hatékonyan dolgozni, emberi munkát helyettesíteni, tudóst játszani, hibákat előidézni és kijavítani. Lehet humanoid robotokkal diskurálni, felelősséget elhárítva rágalmazni, nyomozni, mások gondolatai között kotorászni, óriási átveréseket kitalálni és levezényelni, fegyvereket gyártani, és velük hatékonyan harcolni. Lehet zenét szerezni, lejátszani, képeket és videókat igény szerint legyártani, leckét íratni, szöveget és beszédet fordítani...

2. ábra, mesterséges neurális hálózat

Az MI egyszerűsített felépítése a 2. ábrán látható. A bemeneti információt a zöld bemeneti neuronok először egy kezdő prioritással, vagy súllyal értékelve továbbítják a rejtett rétegekben összekapcsolt többi neuronnak. A súlyozás szerint tüzelnek, vagyis küldenek tovább információt a kék vonallal jelzett kapcsolódásokon. Minden rejtett rétegben lévő neuronnak saját súlya van, amelynek függvényében összegzi és továbbítja az információt. Ez a súly a tanulás folyamán változik. Egy tüzelés kiváltására esetenként elég egy bemeneti impulzus egy adott neurontól, de olyan is lehet, hogy 5-10 bejövő impulzus vált ki egy kimeneti tüzelést. Ezt a viselkedést nevezzük súlyozásnak. Ha a sárga kimeneten megjelent végeredmény nem éri el a kitűzött célt, akkor a

hiba, vagy eltérés függvényében, egy visszacsatolással megváltoztatjuk a neuronok súlyát, vagyis módosítjuk az információ feldolgozási és továbbítási függvényét. Ezt a folyamatot hívjuk (gépi)tanításnak. Mintha azt közölnénk az MI-vel, hogy ez az eredmény még nem elég jó, próbálkozzál a jelátviteli prioritások, súlyok módosításával, és futás újra! Ha a hálózatot úgy építjük fel, hogy a hibajavítás automatikus, akkor beszélhetünk öntanulásról. Ennek is vannak különböző változatai.

14 <https://www.youtube.com/watch?v=MEW9uKyRwV0>

A módosítások nagy száma és tovagördülő hatása miatt a programozó nem tudja követni a változásokat neuronról-neuronra. A neuronok közti információ továbbítás nem is egyszerre történik, sőt azok egymásba is ágyazódhatnak, ezért a változások folyamatának ismerete nélkül még a továbbítási útvonalakat sem tudjuk megfejteni, a súlyokról és az átviteli függvényekről nem is beszélve. Csak a végeredmény ismeretében lehet tesztfutásokat végezni, de ezek megbízhatósága erősen csökken a futások számának és hálózat méretének növekedésével.

A tanulás során a neuronok között nem tudunk válogatni, hogy ez már jó, az még nem, ezért egy javító visszacsatolás nem csak javítani képes, hanem a korábban jó információt is el tudja rontani. Nem kell valótlan súlyokat, vagy adatokat megadnunk ahhoz, hogy korrupt eredményt kapjunk. Korrupton a valósággal ütköző, megbízhatatlan, sérült adatokat, információt értjük.

Az MI észrevétlen, akaratlan eltéréseket, vagy hibákat is beépít a neurális hálózatába, amely idővel önálló életre kelve okoz irreális eredményeket.¹⁵ Ezek később, normalitássá válva adnak a realitásoktól elszakadt, vagyis korrupt eredményeket.

Úgy tűnik, hogy bármennyire is igyekszünk reális, igaz elemekből építeni és tanítani az öntanulásra képes neurális modellt, az előbb-utóbb korrupttá, megbízhatatlanná válik.

Ha a programozó egy adott állapotban megtiltja a további öntanulást, akkor jutunk egy *okos* eszközhöz, amely már nem tanul, csak a meglévő, befagyasztott hálózatán kezel adatokat. Ekkor minden azonos bemenő adatra azonos kimeneti eredményt kapunk, akárhányszor próbálkozunk. Ez megfelel a hagyományos numerikus számítástechnika gyakorlatának.

Láthattuk, hogy ha a tanítások során akár pozitív, akár negatív visszacsatolással beavatkozunk, és a hálózatot módosított információkezelésre utasítjuk, akkor ezzel nem csak egy kezelt információt módosítunk, hanem az egész neurális rendszert megváltoztatjuk. A hálózatban működő neuronok függvényei, reakciói is lépésről-lépésre haladva változnak meg. Ennek következtében idővel minden kezelt, beépült információ is módosul valahogyan. Az is, amelyik közelített a várt értékhez, de az is amelyik a bemenetnél még valós, megbízható volt, de a hálózat kiterjedt módosulása miatt korrupttá vált.

Vannak információk, amelyek pontosabbak lesznek, mások pedig pontatlanná válnak, de külső információ csatolása, vagy tesztelés nélkül nem tudjuk, melyikben bízhatunk.

Az eredmény bizonytalanságát úgy csökkenthetjük, ha a programozó/rendszergazda felügyeli a működést. Programszinten belenyúlva új korlátokat állít, vagy a rendszeren kívüli információt tervszerűen csatol a rendszerhez, és azzal hoz létre kombinált információt, ami aztán öröklődve hat.

Rendszergazdai kapcsolatban kell maradni az MI-vel, ha nem akarunk kellemetlen meglepetéseket.

Csak a külső, az öntanulási körön kívüli rendszergazda beavatkozásai garantálnak egyfajta biztonságot. Ha jól dolgozik, akkor megbízhatóbb az eredmény, ami a rendszergazda megbízhatóságát tükrözi, és nem az MI -nek tulajdonítható.

Szakmai körök szerint voltak kísérletek, amikor a szabadon tanuló MI végül a kezelőt/rendszergazdát is kizárta a rendszerből, mert nem felelt meg az egyre tökéletesedő mesterséges intelligenciának. Csak rontotta a kitűzött cél elérését a lassúságával, ügyetlenkedésével, akadémosságával. A program futásának megszakítása lett a „vita” vége.

Ahogy fejlődött az MI, egyszer csak világossá vált, hogy gyorsított felvételen játssza le a humán neurális hálózatunkkal kapcsolatos évezredes tapasztalatainkat, problémáinkat, lehetőségeinket. Olyan jövőt is felvillant, ahova mi még nem jutottunk el a korlátaink miatt.

Az MI működésén okulva fel kell tennünk a kérdést, hogy a mi neurális hálózatunknak ki a rendszergazdája, aki kívülről belenyúlhat az életünk folyamatába, aki felügyeli a történéseket, és garantálja az információk megbízhatóságát? Ki az, aki évezredekken keresztül óvott az egyéni és közösségi leépülésbe, önpusztításba hajló öntanulásunk következményeitől?

Ha nincs ilyen rendszergazda, akkor láthattuk, hogy a neurális hálózatokban nem lesz megbízható az eredmény. Az információk megbízhatatlanná válnak, az anyagi, biológiai, lelki struktúrák egyre több hibát tartalmazva leépülnek.

Nehéz eldönteni, hogy az az ijesztőbb, hogy a magára hagyott agyi neurális hálózatunkból nyert információ, idővel korrupttá válik, vagy az, hogy a neurális hálózatunk, a molekulái által hordozott kvantálási információ kombinálódási képességei miatt kívülről könnyedén manipulálható!

Az agyi neurális hálózatunk kezeli az idegpályákon keresztül kapott információt, és kezeli az anyagi mivoltából eredően hordozott és kombinálódni képes molekuláris szintig lejutó kvantálási információt is. Az előbbi, magára hagyva, előbb-utóbb korrupt eredményt ad. Az utóbbi megbízhatóan működik, de nyitva áll a külső információk befogadása felé, ami eltérítheti.

E két alapvető információvonal találkozik, az információk kombinálódnak és átöröklődnek, miközben formálják a környezetüket.

Ezen a ponton érdemes felidézni a két információvonal eredetét és hatókörét. A kvantálási információ azóta létezik és hat, amióta az általunk ismert anyag létezik. Nem tudjuk magunkat függetleníteni tőle. Megbízható információ, mert valós formálódás hordozza, de a jövője nyitott a külső hatások irányába. A kívülről jött információ kombinálódása nem okoz korrupst eredményt. Az információvonal nem szakad meg, csupán az iránya módosul. Azt is mondhatjuk, hogy az autó megbízhatóan működik, de a kormányzást egy (vagy több?) vezető végzi.

Az agyi neurális hálózatunk működése során keletkezett, illetve módosult információ, már tartalmazhat belső ellentmondást, tehát korrupst lehet. Ha ez a megbízhatatlan információ irányítja a vezető gondolkodását, aki az autót kormányozza, akkor egy ilyen autóval nem érdemes szembetalálkozni. (Ezt a problémát a KRESZ csak részben oldja meg.)

Furcsa kimondanunk, de fentiek alapján az emberi gondolkodás, a maga leépülésre hajlamos öntanuló rendszerével, meg tudja változtatni a kvantálás környezetre gyakorolt hatását, vagyis tényleg nem a levegőbe beszélünk. Egy jó, építő gondolatunknak lehet környezetbarát következménye ugyanúgy mint egy csalárd, pusztításra teremtett indulatunknak is lehet szétesés, összeomlás a hatása. Ez nem mond ellent a tapasztalatainknak, csak a felelősségünket nevezi meg.

Ebből következik, hogy a gondolataink, indulataink akkor is kifejtik a hatásukat, ha eltitkoljuk mások elől. A titkos tetteinket csak egymás elől tudjuk elrejteni, de az anyagban terjedő információ nem felejt. Adott körülmények között megláthatjuk a viselt dolgainkat az utcán szembejönni!

Ha nem csak érzékeljük, tapasztaljuk a leépülés, károsodás veszélyét, amit egy átlagember is a bőrén érezhet, hanem látjuk annak erővonalait és kifutási lehetőségeit is, akkor nem bújhatunk el a személyes felelősségünk elől sem. Mit tehetünk, hogy mégis biztonságban élhessünk, és másokat se döntsünk romba? Hová és meddig visz a tudományunk?

5. IGAZSÁGOT KÖVETVE SZERETETBEN

A megbízható információra gyakran mondjuk azt, hogy igazság. Abban bízunk, hogy bárki, bárhonnét nézve vizsgálja, mindig ugyanaz lesz az eredmény. Jó is lenne, ha ezt mi el tudnánk dönteni, de az előző fejezetben levezettük, hogy mind a természetes, mind a mesterséges neurális hálózat önmagában megbízhatatlanná válik, ha magára marad a tanulási folyamatában. Márpedig a döntésnek nevezett tevékenységünknek is része a neurális hálózatunk olyan-amilyen működése.

Az erkölcsi szabályaink, vallási és világi törvényeink, emberi bölcsességünk, jóra való törekvésünk, lassíthatja a korrump folyamatokat, de a több ezer éves emberi tapasztalat az, hogy csak idő kérdése azok megkerülése, figyelmen kívül hagyása, vagy átértelmezése.

Egy sajátos megnyilvánulás, a szeretet, különösen képes kordában tartani bennünket a neurális hálózatunkkal együtt. Az egyik ilyen történelmi léptékű példát a szeretetről szóló 2000 éves tanítás szemlélteti. Ez az információ már sok olvasót őrzött az elbukástól. Ha mégis bekövetkeztek korrump folyamatok, akkor utat mutatott a javításhoz, a helyreállításhoz, és nem utolsósorban magához, a rendszergazdához.

Pál apostol írta a Korinthusiaknak ¹⁶ a szeretet szerepéről:

„Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom. És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyszólván hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok. És ha szétszatom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból. A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken szólás: meg fog szűnni; legyen ismeret: el fog töröltetni. Mert töredékes az ismeretünk, és töredékes a prófétálásunk. Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltetik a töredékes. Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat. Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert Isten. Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.”

Sok tanulságos gondolatot találhatunk a fenti idézetben. Ha követni próbáljuk az intelmeket, akkor az életünkre nézve is sok hasznos, felemelő dolog történhet velünk, de a tudásunk és tapasztalataink még mindig nem védenek meg bennünket véglegesen a neurális hálózatunk információt deformáló tulajdonságától. Nem véletlenül használjuk magunkra az esendő jelzőt.

Az is segíthet, ha az idézett gondolatokat újra és újra elővesszük, és ezáltal megerősítjük a hatását az életünkre nézve. A Páltól idézett írásokról tudjuk, hogy azokat nem csak a saját bölcsességéből merítette, hanem a Teremtő és Rendszergazda örömeineként osztotta meg olvasóival, ezért a Rendszergazda gondoskodása, szeretete, útmutatása is megnyilvánult és azóta is megnyilvánul benne, ha olvassuk, magunkba fogadjuk. A Rendszergazda megbízhatósága ragyog át rajta.

---

16 <https://abibliamindenkie.hu/uj/1CO/13>

Az értelemhez, a szívhez, lélekhez, érzelmekhez szóló olvasmány, vagyis információ, egyben útjelzőt és védőkorlátot is jelent számunkra, de még átbújhatunk alatta, ha akarunk. És előbb-utóbb akarunk!

Mint láttuk korábban, a neurális hálózat megbízható működéséhez a megbízható külső rendszergazdához fűződő kapcsolatnak is működőképes állapotban kell lennie. Ez a mi gondolkodásunkra is érvényes. Nem elég egy belső önjavító rendszer, nem elég az önvizsgálat, a jó szándék, vagy a lelkesedésünk. A lelkiismeret is korrumpálódhat, ha rendszergazdai felügyelet nélkül marad.

Mi következik ebből? Magunkban, öntanuló, önjavító módon élve, törvényszerűen tévútra jutunk. Külső manipulációk ellen védtelenek vagyunk, ha nincs biztonságos otthonunk és gondolkodásunkon kívüli rendszergazdánk, aki a javunkat akarja. Rá kell jönnünk, hogy ki az a rendszergazda, akiben megbízhatunk. A múltunkon nem tudunk változtatni, de a jövőnk jobbra fordulhat, ha van jó fej rendszergazdánk. Mit tudunk tenni ebben a helyzetben?

Egy lehetőség, hogy az igazságot követjük szeretetben, de hogyan? Krisztus életének, tanításának megismerése segíthet, de a hozzá való kapcsolódás adja át az ő megbízhatóságát a mi neurális hálózatunkon keresztül az életünknek.

„az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá, aki a fej, a Krisztus, akiből az egész test egybeilleszkedik és összekapcsolódik a különféle üzenetek segítségével úgy, hogy minden egyes tagja erejéhez mérten közösen munkálja a test növekedését, hogy épüljön szeretetben.”¹⁷

A fenti idézeteket Pál írta le, de Krisztus volt az, aki korábban megszabadította mind a testi, mind a lelki vakságából, és kapcsolatban maradt vele. A szeretet fontos volt számára is, de az igazságkövetési folyamathoz még neki is szüksége volt a Krisztus-fejre!

E sorok írása közben jelent meg egy publikáció a neten, hogy a mesterséges intelligencia megalkothatja a digitális másunkat.¹⁸ Az idézett kutatók 1052 ember személyiségjegyei modelljét alkották meg MI segítségével, a 2 órás mélyinterjúk anyagából. A generatív modell elkészülte után újra elbeszélgettek a személyekkel. Korábban nem érintett kérdéseket tettek fel az embereknek és az MI modellnek is. A válaszok bizonyos kérdéstípusoknál 85%-ban megegyeztek, vagyis az MI modell válasza ismeretében előre tudni lehetett, hogy az ember mit fog gondolni, és válaszolni.

A kutatók, akiknek egyike Joon Sung Park – a Stanford Egyetem doktorandusza, felhívták a figyelmet *„az online manipuláció és a személyiségek „hamis” replikálása”* veszélyére. Ha a Rendszergazdánkat kihagyjuk a számításból, akkor tényleg lenne okunk megijedni.

Ez az információ eszembe juttatott egy személyes történetet. Évekkel ezelőtt részt vettem egy személyiségteszten, amelyet az üzleti élet elit szakemberei végeztek. Híresen részletes és pontos értékelést szoktak nyújtani. A több órás felmérés egyik tanulságaként megállapították, hogy a magán szférámban manipulált vagyok. Először arra gondoltam, hogy ez egy tévedés, mert engem nem lehet madzagon rángatni, de lecsillapodva elkezdtem keresni a megállapítás forrását.

Először a feleségem hatására gondoltam, de az más kategória, mert jó esetben a házasság egy mellérendelt kapcsolat, és mi a jó esetet gyakoroljuk. Nem manipuláljuk, hanem szeretjük egymást.

---

¹⁷ <https://abibliamindenkie.hu/uj/EPH/4>

¹⁸ <https://www.origo.hu/tudomany/2025/01/mesterseges-intelligencia-szemelyiseg>

Aztán rájöttem, hogy a teszt nem tévedett, csak éppen nem tudta pontosan azonosítani a legbensőbb személyiséghez kapcsolódó Krisztusi vezetést, amit egyébként tudatosan kerestem, és követtem, de ezt a pszichológusok nem tudhatták.

Esetemben a külső manipuláció mögött a hittel és egzisztenciálisan vállalt kapcsolat fedezhető fel, ami a Rendszergazdám felé meglévő nyitottság következménye. Ez a felismerés azért nyugtatott meg, mert Krisztusnak, a teremtett világunkon kívülről eredő vezetésének a nyomát nyugtázták a pszichológusok tesztjei. Ez azt jelenti, hogy a számomra kívánatos külső információ valós nyomot hagy, életjelet mutat.

Erre a következtetésre már korábban eljutottam a lelki életjelek alapján, de újdonságnak számított, hogy az információkat feldolgozó pszichológiai tudomány is nyugtázta az élő kapcsolatot a vaktesztjével.

A szerző azóta is örömmel vállalja a kapcsolódását a mennyei Rendszergazdához, és ennél biztonságosabb állapotot elképzelni sem tud.

Kelt: Biatorbágy, 2025.01.07.

További ajánlott források:

www.magai.eu

DOI: [10.13140/RG.2.2.24469.33762](https://doi.org/10.13140/RG.2.2.24469.33762)

https://www.researchgate.net/publication/364737444_KREATIV_FIZIKA_6

DOI: [10.13140/RG.2.2.22988.26243](https://doi.org/10.13140/RG.2.2.22988.26243)

DOI: [10.13140/RG.2.2.16215.85927](https://doi.org/10.13140/RG.2.2.16215.85927)

<https://www.youtube.com/watch?v=z6LMNHCow5o>